

Joz kapitola 9.

[1] Když se o tom doslechli všichni králové, kteří byli z této strany Jordánu, v pohoří i v Přímořské nížině a na celém pobřeží Velkého moře směrem k Libanónu, totiž král chetejský, emorejský, kenaanský, perizejský, chivejský a jebúsejský, [2] shromáždili se, aby jednomyslně bojovali proti Jozuovi a Izraeli. [3] I obyvatelé Gibeónu se doslechli, jak Jozue naložil s Jerichem a Ajem. [4] Vymyslili si tedy také lest, že půjdou a budou se vydávat za poselstvo. Vložili na osly vetché pytle a zpuchřelé, popraskané a svazované vinné měchy, [5] na nohou měli vetché spravované střevíce a na sobě oděné pláště. I všechn chléb, jímž se zásobili, byl vyschlý a rozdrobený. [6] Tak přišli k Jozuovi do tábora v Gilgálu a řekli jemu i mužům izraelským: "Přišli jsme z daleké země. Uzavřete s námi smlouvu!" [7] Ale izraelští muži Chivejcům odpověděli: "Možná, že sídlíte mezi námi, jakpak bychom mohli s vámi uzavřít smlouvu!" [8] Řekli nato Jozuovi: "Jsme tvoji otroci." Jozue se jich otázel: "Kdo jste a odkud přicházíte?" [9] Odpověděli mu: "Z velmi daleké země přišli tvoji otroci za jménem Hospodina, tvého Boha. Slyšeli jsme o něm zprávy, co všechno učinil v Egyptě [10] a jak naložil s dvěma emorejskými králi v Zajordání, s chešbónským králem Síchonem a s bášanským králem Ógem z Aštarótu. [11] Naši stařešinové a všichni obyvatelé naší země nás vyzvali: "Vezměte si s sebou zásoby na cestu, jděte jim vstříc a řekněte jim: Jsme vaši otroci. Uzavřete s námi smlouvu." [12] Toto je náš chléb. Byl ještě horký, když jsme se jím zásobili při odchodu z našich domů, než jsme se vydali k vám. A teď se podívejte: je vyschlý a rozdrobený. [13] A tyto vinné měchy byly nové, když jsme je plnili. Podívejte se, jak popraskaly. A toto jsou naše pláště a střevíce, zvětšely, protože cesta byla velmi dlouhá." [14] Izraelští muži si tedy vzali z jejich zásob, aniž se ptali na Hospodinův výrok. [15] Jozue sjednal mír a uzavřel s nimi smlouvu, že je nechá naživu. Předáci izraelské pospolitosti jim to potvrdili přísahou. [16] Když uplynuly tři dny po tom, co s nimi uzavřeli smlouvu, doslechli se, že jsou z jejich blízkosti a že sídlí mezi nimi. [17] Izraelci totiž táhli dál a třetího dne přišli do jejich měst. Byla to města Gibeón, Kefíra, Beerót a Kirjat-jearím. [18] Ale Izraelci je nepobili, poněvadž se jim předáci izraelské pospolitosti zavázali přísahou při Hospodinu, Bohu Izraele. Proto celá pospolitost proti předákům reptala [19] a všichni předáci vysvětlovali celé pospolitosti: "My jsme jim přísahali při Hospodinu, Bohu Izraele, takže se jich nyní nemůžeme dotknout. [20] Musíme je nechat naživu, aby na nás nedolehlo Hospodinovo rozlčení pro přísahu, kterou jsme se jim zavázali." [21] O nich pak předáci řekli: "Ať zůstanou naživu, ale budou pro celou pospolitost sekát dříví a čerpat vodu." Tak o nich mluvili předáci. [22] Potom si je zavolal Jozue a promluvil k nim: "Proč jste nás obelstili? Tvrдили jste: "Jsme od vás velmi daleko", a zatím sídlíte mezi námi! [23] Buďte za to prokleti. Nepřestanete být otroky. Budete sekát dříví a čerpat vodu pro dům mého Boha." [24] Odpověděli Jozuovi: "Tvým otrokům bylo oznámeno, co Hospodin, tvůj Bůh, přikázal svému služebníkovi Mojžíšovi, že vám dá celou zemi a že před vámi vyhladí všechny její obyvatele. Velmi jsme se báli, že nás připravíte o život. Proto jsme to udělali. [25] Teď jsme v tvých rukou. Nalož s námi jak uznáš za dobré a správné." [26] I naložil s nimi tak, že je vyprostil z rukou Izraelců, takže je nezabili. [27] Ale onoho dne jim Jozue uložil, aby sekali dříví a čerpali vodu pro pospolitost a pro Hospodinův oltář, a to až dodnes, na místě, které vyvolí.